

நீ

எனது சாலையோரத்தில்
கிளை பரப்பி அசையும் மரங்களின்
எந்தக் கிளையில் நீ அமர்ந்திருந்தாய்?

எனது கடற்கரையில்
விழித்தெழும் சூரியன் முன்பு
எந்த அலையில் நீ கால் நனைத்தாய்?

எனது பெருவனத்தில்
பூத்துக் கிடக்கும் மலர்ச் செடிகளில்
எந்த மலரின் வாசனையை நுகர்ந்தபடி
எனைக் கடந்து சென்றாய்?

எனது இரவின்மீது ஒளிரும் நட்சத்திரங்களில்
எந்தக் குட்டி நட்சத்திரத்தின் ஒளியை
எனது வாசலின் முன்பு வைத்தாய்?

எனது கல்லறையில் வந்தமர்ந்து
நீ பாடிய காதல் கீதங்களைக் கேட்டு
நான் மீண்டும் உயிர்த்துவிட்டேன்.

வாழ்வின் புதிர்களை அவிழ்த்து
நீ ஆடும் கண்ணாமூச்சி ஆட்டத்தில்
நான் உனக்குள்ளேயே ஒளிந்து
கொள்கிறேன்.

என்னைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை
எனச் சொல்லிச்
சிறு பிள்ளையைப் போல
தேடிக்கொண்டேயிரு நீ.

ஒவியம்: A. செல்வம்